

Vallgatina

Oristà

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector nord-oest del terme municipal
Emplaçament A 3100 metres per pista forestal de la carretera B-431, punt quilomètric 68'300

Coordenades:

Latitud: 41.96961
Longitud: 2.00122
UTM Est (X): 417244
UTM Nord (Y): 4646884

Classificació

Número de fitxa 08151 - 38
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Contemporani
Segle XVII
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Normes Subsidiàries de Planejament. Oristà. 1993
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 019A00003
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dg., 13/05/2007 - 02:00

Descripció

Vallgatina es troba situada a l'extrem nord-oest del terme municipal d'Oristà. Es tracta d'una masia de planta rectangular formada per planta baixa i dos pisos, amb un volum central i dos cossos ampliat, un al sud reformat als anys 20 dels segle XX, i un cos al nord construït al 1958. La teulada és de doble vessant amb aigües a l'antiga façana principal i els murs de càrrega són de maçoneria de pedra arrebossats.

L'antiga façana principal, orientada a l'oest, presenta un portal d'accés emmarcat amb brancals i llinda de pedra bisellada amb la data força erosionada on sembla posar-hi 1737 (els 7 semblen V tancades per dalt) emmarcada dins un segell, i una creu a sobre. Al primer pis hi ha quatre finestres. Dues de les finestres estan emmarcades amb brancals i llinda de pedra bisellada, una de les quals s'ha reconvertit en un petit balcó. El segon pis correspon a una ampliació en alçada, feta als anys 50 del segle XX, d'unes antigues golfes i s'hi obren tres finestres. Davant la façana hi ha un pati amb el corral de les ovelles tancat per dues portes de lliça, una de les quals (la de l'accés sud) emmarcada amb brancals i llinda de pedra bisellada i amb barbacana original de lloses de pedra té la data inscrita de 1637. Tanquen la lliça diverses estructures agropecuàries entre les que destaca la quadra amb pallissa.

La façana sud presenta un cos adossat, ampliat i reformat d'un antic cobert on tancaven el carro. Presenta un accés d'arc de mig punt amb un terrat a sobre i conserva una finestra emmarcada amb pedra, reformada com a porta d'accés al terrat. A l'esquerra hi ha una petita galeria amb teulada de quatre vents. Al segon pis de la façana s'hi obren dues finestres. Davant la façana hi ha l'antiga era enrajolada i una antiga pallissa construïda amb murs de pedra i obra, rehabilitada com a masoveria on hi consta la data de 1866, inscrita en una biga de fusta.

La façana est presenta un cos adossat que sobresurt perpendicularment que corresponia a l'antiga comuna. A la planta baixa hi ha un accés de nova construcció i una finestra quadrangular emmarcada amb brancals i llinda de pedra bisellada a la dreta. Al primer pis conserven dues finestres emmarcades amb pedra bisellada: la de la dreta tenia la data inscrita de 1636 a la llinda però avui en dia no s'hi observa ja que progressivament s'ha anat escrostonant. La finestra de l'esquerra ha estat reformada com a finestra balconera. Al segon pis s'hi obren tres finestres de construcció moderna.

La façana nord correspon a un cos ampliat al 1958. Antigament hi havia una cisterna d'aigua que ha quedat integrada a l'interior i una tina que es va treure quan es va fer l'ampliació. Actualment hi ha l'accés principal de la masia a nivell de primer pis al qual s'hi accedeix a través d'unes escales. A la façana s'obren set finestrals que combinen les formes quadrangulars o rectangulars amb les d'arc de mig punt.

Història

Vallgatina es troba documentada al segle XIV en documents conservats a la masia. Torna a aparèixer entre finals del segle XIV i principis del XV en el capbreu de la cambreria de Santa Maria de l'Estany en el que hi ha Vallgatina formant part de la batllia del mas Serra de Sant Feliu, així com en el fogatge de 1553.

L'edificació actual és probablement una construcció del segle XVII ampliada i reformada posteriorment.

Bibliografia

IGLÉSIES, Josep (1981). El fogatge de 1553. Estudi i transcripció. Dalmau.

ROCAFIGUERA, Francesc de (1987). "El capbreu de la cambreria de Santa Maria de l'Estany de temps del cambrer Antoni Bet". Ausa, volum 12, núm. 118-119. 1987.

